

מ"ת 44844/06/20 - קאיד אלחמידי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 44844-06-20 מדינת ישראל נ' אלחמידי (עציר)
תיק חיצוני: 3458/2020

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקש קאיד אלחמידי (עציר)
 ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

החלטה

עתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח משולב], התשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות").

רקע:

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של הובלה והחזקת נשק וכן איומים. בתמצית, מיוחס למבקש כי בתאריך 5.6.20, הגיע לביתו של המתלון ברהט כשהוא מחזיק אקדח יחד עם מחסנית ריקה ביד ימין. המבקש נכנס לחצר ביתו של המתלון, הצמיד את האקדח לבטנו של המתלון ואיים עליו באמרו: "תצא מהבית יא רבעיה".

מפורט כי המתלון אחז באקדח וניסה לשחררו מידו של המבקש ובין השניים התפתח מאבק. המתלון הצליח לקחת את האקדח מהמבקש. אחר בשם עיד אשר ראה את המבקש נכנס לחצר ביתו של המתלון, נכנס גם הוא לחצר הבית בזמן שהמתלון והנאשם נאבקים והכה את המבקש בראשו באמצעות אבן. בהמשך עיד לקח את האקדח מידו של המתלון ומאוחר יותר באותו היום מסר אותו למשטרה.

כחלק מחומר החקירה, הועבר לסנגור תוכן ידיעה שמספרה 20-1007-802, למעט השם של מוסר הידיעה ומועד מסירתה. בנוסף, הועברה פרפרזה של ידיעה שמספרה 20-0999-661.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המבקש, במסגרת טיעוניו הכתובים עותר לבית המשפט להורות על חשיפת המידע המשטרתי במלואו לרבות שמם של המודיעים ומועד מסירת הידיעות. על פי הנטען, ישנה אפשרות שהאדם שמסר את המידע "נטל חלק באירוע

המתואר בכתב האישום, ו/או לחילופין סייע, יזם או ראה את המתרחש" ומכאן יכול לשמש כעד הגנה. יתר על כן, ע"י חשיפת החומר בחסוי ניתן לדעת האם מוסר הידיעה "הוא זה שגם מסר את הנשק או עשה למבקש מלכודת שיוגש נגדו כתב אישום". לטענת ב"כ העותר, ישנה אפשרות לאזן בין בירור האמת העובדתית לבין ההגנה על מוסר הידיעה בכך שעדותו תיערך שהוא מאחורי פרגוד או תוך שימוש באמצעים שימנעו את זיהויו.

במסגרת הדיון שנערך ביום 16.12.20, הוסיף ב"כ העותר וציין כי הצורך בגילוי שמו של מוסר הידיעה מתחדד בשים לב למחלוקת העובדתית המתמצת בשאלה האם המבקש אחז אקדח בידו ואיים באמצעותו על המתלונן באותה עת, אם לאו, כאשר לטענת ההגנה, האקדח שהושב למשטרה הוא אינו של המבקש אלא של עיד.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. לדבריו, ביחס לידיעה מספר 20-1007-802, הרי שתוכנה המלא הועבר לרשות ההגנה ואין באמור בידיעה כדי לגרוע או להוסיף בנוגע לגדר המחלוקת. כך הם פני הדברים, בנוגע לפרפרזה המתייחסת לידיעה שמספרה 20-0999-661 שלמעט חלק מסוים שהושמט ממנה ואין בו כדי לסייע להגנה, יתרת התוכן הועברה אליה.

דין והכרעה:

בהתאם להוראת סעיף 74(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, לנאשם זכות לעיין בחומר החקירה בעניינו וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת שיש לו נגיעה לאישום, ולהעתיקם. אחד מן החריגים לכלל זה עניינו חיסיון לטובת הציבור כאמור בהוראת סעיף 45א לפקודת הראיות שזו לשונו: "**אין אדם חייב למסור ובית המשפט לא יקבל, ראה אם השר הביע את דעתו בידיעה חתומה על ידו כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש את גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה או שהיא חיונית להגנת הנאשם**".

סעיף זה מורנו כי ככל שהחומר החוסה תחת תעודת החיסיון חיוני להגנת הנאשם, יש להורות על גילוי ללא עריכת איזון עם האינטרס הציבורי המוגן על ידי החיסיון. המבחן הנוגע לקביעת ראייה כחיונית הנו מבחן "הפוטנציאל המזכה", היינו כזה שיש בו לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם. מאידך, ככל שהחומר החסוי עשוי להועיל להגנת הנאשם, או אז על בית המשפט לערוך איזון בין מידת התועלת לבין עוצמת האינטרס הציבורי המוגן.

לצורך ההכרעה בבקשה זו, בית המשפט ערך דיון במעמד הצדדים. בהמשך, נערכו שני דיונים במעמד צד אחד במסגרתם הוצגו לבית המשפט החומרים החסויים והתבקשה התייחסות המשיבה וגרמי המודיעין הרלוונטיים לטענות העותר. בנוסף, בית המשפט קיבל לידי את הדיסק שמתעד את האירוע, כמו גם הודעותיהם של שני הקבלנים שנכחו במקום וחומר חקירה נוסף.

בהינתן האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

מסקנה זו מבוססת על כך שלא מצאתי את החומר החסוי כחיוני להגנת העותר. אף ראייתו של החומר האמור ככזה שעשוי להועיל להגנת הנאשם, אין בה כדי לשנות ממסקנתו של בית המשפט. הדברים אמורים בשים לב לכך שהחומר שעשוי להועיל להגנת העותר מצוי בחומר הגלוי שהועבר להגנה (כמעט במלואו) ומכל מקום, התועלת שתצמח מחשיפת חומרים, ככל שזו קיימת, אינה עולה על העניין שיש שלא לגלותה.

לאור האמור העתירה נדחית.

מזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.